

KRJELA 24

Klub mladých autorov pri Knižnici Gašpara Fejérpataky-
Belopotockého (Žilinský samosprávny kraj) v Liptovskom Mikuláši

Radka Berešiková

* * *

Z oblohy
Sa na ňu
Usmieval
Vitamín D
A ona
Tušila
Že
Koncom
Roka
Zúčtuje
Preseknutie
Priamky
Iných lúčov

* * *

Počká
Si na mňa
Pomyslela
Si a s ľahkosťou
Vypla hardvér
Môže si
Ten luxus
Dovoliť
Vpísala
Ho do
Softvéra
Pod kožou

Peter Lehotský

Idyla

Opar si ľahol zarána
Prikryl aj pole
Vošiel do schránok na bránach
Do okien v škole

Chvíľku sa motal pred kinom
Niekoho hľadal
Potom šli spolu na víno
Pil, pokiaľ vládal

Teraz spí zase potichu
Objíma sady
Tvári sa ako bez dychu
Vraj ho dal mladým

Skús sa mu pozrieť do vrecák
Nájdi čo skrýva
Drobné na jeden poldecák
A dve - tri pivá

Asi tak

Obloha je plná hviezd.
Obloha je hviezdnatá.

Akýkoľvek pokus o poéziu
na túto tému
je preto
zbytočný.

Asi tak.

* * *

Príd' keď sa
tienie prestanú
potulovať po uliciach

Budeme počúvať
jazz

Ty Ja a nočná
lampa

Ak vypnú prúd
platňa zmlkne

Ostaneš?

Anna Uramová

Biblické ženy

Agar

skala v púšti, studňa
žiješ, žila si?

/nádej na túžbu, naplnenie, na krv
víno v stmievaní.../

hlboko do samoty kráčaš, opustená
piesok a smäd ťa živia
do očí vrezaná únava
a biela žiara, ktorú vidíš
Agar
ochrana, útočisko, s tebou je Boh
dotkni sa čistých prameňov
nájdeš tam

/všetko? Na cestách rozlievanie
med kvapkajúci z plástov
údiv, ostrosť, chvenie
Teraz: vášeň vrastá do zvieracích koží
prejdeš po nich rukou
v nich sa zakoreňuješ.../

akoby hodili kameň
neuvidiš
ako sa v búrke údolia naplňajú silou
spálená zem ťa prijíma
máš jej osteň
v bolesti sa duša rozrastá

Sára

pútnička
v obrovských priestoroch

/krajina
šíra úrodná zem
hojnosť plodov.../

zohýnaš sa, staviaš stany
tušíš búrku, roztlkaš zrno
pečieš chlieb
Sára
piesok sa presýpa v dunách
otáčajú sa súhvezdia horúcich nocí

/pramene
tiché silné pramene počuť
záplava života nadosah.../

neploďná
v príbehom sa dcéram iných matiek odovzdávaš
vyprahnutá, pustá

/odhrň záves, vyjdi von
kroky cudzincov k tvojmu stanu
Teraz: privaly vôd
zavŕšenie
uveriť?

čoskoro
postavia oltár, prinesú obety
budú hovoriť: „má syna“
a nezabudnú na tvoj
odteraz úplne nový smiech

Tamara

palmový plač

v Enaime pri ceste

nachádzaš svoj smer

nekráčaš po známych chodníkoch

so zahalenou tvárou

v žiare, v páľave

ukrytá

bojuješ

za svoje meno, svoju krv

za ešte nenarodený smiech

Tamara

tichá

voda, čo podmieľa brehy

skamenené, zanesené ílom, blatom

čistá vo svojej túžbe

v tajomstve nedokončených nocí

pravdivá

Rút

prichádzajúca
s rukami plnými klasov,
s pretekajúcim srdcom

/mlieko a med
zasľúbená
vo večernej modlitbe.../

vraciaš sa do svojich neznámych krajín
obraciaš vietor
tíšiš
rozsvetuješ okraje snov
nezobúdzáš ani nerušíš lásku
v radostnom čase dozrievania sa meníš
v čakaní prichádzaš
približuješ sa k srdcu
v ňom sa zúrodňuješ

Anna

starozákonná odovzdanosť
bez vrecoviny a bez popola
v piesku,
ktorý cez chrámovú bránu privial vietor

/do tmy rozpálené slová
nie víno, ani vina
do tmy plameň.../

na kolenách
bolesťou preniknutá
sama sa stávaš modlitbou
Anna
dôverujúca
v roztrhanom rúchu
v slzách sa plnia prísľuby
tak veríš
až sa láme mlčanie Boha
„ako tu stojíš, pane, ja som tá žena“

/...chvenie
rozhoené túžby
v očiach spln.../

z tmy vystupuješ
očistená milosťou

Judita

sila vybrúsená v oceli
za hradbami mesta
vo vyšívanom rúchu kráčaš

/voňavý olej steká z vlasov
žiješ
srdce, pripravené na boj.../

Judita
pustovníčka od mladosti
nezastávaš na polceste

Teraz: prekročiť hranicu
udrieť a uveriť

Ester

myrtový lístok
rozrastáš sa vo svetle
kráľovná bez purpuru
v popole a kajúcom rúchu

/trblietanie, sypanie, jemnosť
na hranách
smädcom rozorvaná.../

„veď ja nemám nikoho, okrem teba, Pane...“
slová a prach na mramorových dlažbách
navštíť, vystavať obranné múry
kameň po kameni
príťažké

/želania, túžby, rozlomené mince
ty sama
veriť až poslednej krvi
až svitania.../

Ester
tvoje súhvezdia sa rozostúpia
keď snímaš náramky, skladáš korunu
vstupuješ do vetra, v tme
bez líčidiel, krehká

/...nože a kopije, hlad
rozrývanie vnútra
hranica
prekročiť ju: Teraz.../

nečakáš svitanie
ideš mu v ústrety

Alžbeta

úrodná zem

vysoko v kopcoch stojíš

/na prahu návratov
oslie kopýtka počuť z cesty
už čoskoro.../

nosiš v sebe chrám

jeho mlčanie

z neho sa narodí

„hlas volajúceho na púšti“

v otcovom tichu dozrieva

čas pre slová syna

on bude hovoriť

o pripravovaní ciest

vyrovnávaní chodníkov

Alžbeta

ty, ktorá čakáš

a vidíš iné svetlo

klíčiť z galilejských rovín

brečtan na múre sa chveje vo vetre

Mária prichádza

Anna

nádoeba bez vína
„prorokyňa je to“
hovoria
chcú ťa vidieť

/zlato a hadia koža
počuť spevy zaklínačov
oheň v okamihoch
vrastanie pravdy do odvrátených
zrkadiel.../

čakáš
tiene na múroch sa predlžujú
dni vstupujú do svojej hĺbky
tmu pôstom rozrezávaš
ako látku na svadobné šaty
Anna
noci ťa k sebe túlia
pritajenú
v chrámovom tichu ukrytú
dnes končí Stará zmluva
čas klíčenia nadišiel a prešiel
vstaň
pozbieraj zrelé plody
Mária kráča nádvorím

/... kroky do svetla
trblietanie splneného
ruky, krídla holubíc
a čistá, čistá radosť... /

vstaň
je čas zažiarit'

Magdaléna

„hriešnica“

povedali

akoby nikto z nich nezastrel svoju dušu

nezahmlil zrkadlá

/lampy hasnú
svetlo sa stráca
do lesku striebra

čern.../

neodpustia ti

že vystupuješ z radu

že prichádzaš

nevolaná, nechcená

že prinášaš

lásku, olej, seba

že v dlhých vlasoch nosíš krásu

/... prísľuby nehy
z prachu ciest

zachránená

vraciaš sa domov... /

že nie si vodou, ktorú prijme zem

a slnko vysuší

že stekáš ako vôňa

tristo denárov a hĺbku svojej vášne premrhávaš

že trháš smútok

ktorým si prikrývajú hlavy v synagógach

Magdaléna

dcéra, sestra, matka

stratená, nájdená

plačúca, milujúca

zostávaš, spoznávaš

zachraňuješ

/kamene Golgoty
rozdriapané srdce
úderý
kričiace ticho.../

vydržíš
vydržíš
Mária
ovečka
žena tisícich obrazov
vystupuješ z tmavého dreva
bláznivá
hovorili alebo
obyčajná alebo
naša
tak povedz ako to vydržať
prijat' a nevlastniť
vziať a rozdať, čo nie je tvoje
stať sa a nebyť
Mária
s pribitým srdcom
dokrvavenú lásku v dlaniach držíš
za hranicou mlčania
v bolesti sedemkrát zamknutá
objímaš to, čo si dala
verná
s rozhorenou dušou

/pahreba, oheň
tlenie, dym... /

tichá
nie umlčaná, len mlčiaca
bez slov

/krv vsiaknutá do dreva
do kríža
ty v nej
v tej krvi
v tom kríži
ty v Jeho ranách... /

zostať, obrátiť sa
vykročiť
prejsť za hranicu ľudskej dôvery
Teraz: sa trhá chrámová opona
otváranie zeme
tma nad krajinou

a mŕtvi nezostúpia z kríža...

... ešte aj vtedy milovať

Krjela. Časopis Klubu mladých autorov pri Knížnici Gašpara Fejérpataky-Belopotockého v Liptovskom Mikuláši. Číslo 24. Autori tohto čísla: Radka Berešíková, Peter Lehotský, Anna Uramová. Zostavila: Anna Ondrejková. Grafická úprava: Ján Púček. Vydala Knížnica Gašpara Fejérpataky-Belopotockého (Žilinský samosprávny kraj) v Liptovskom Mikuláši. Apríl 2008.